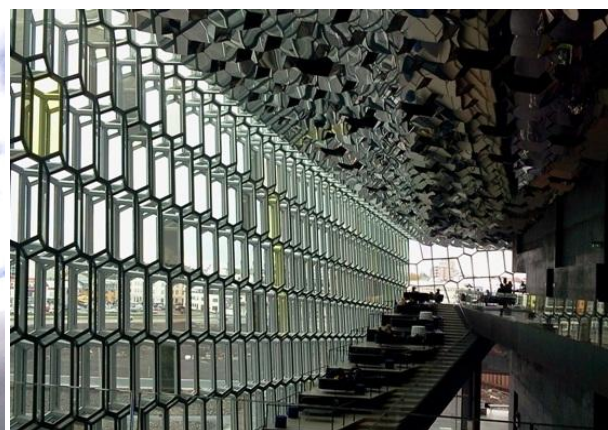

Izland, újra Izland.

Idén egy kicsit korábban, május 29-én érkeztünk meg a hajóhoz a Reykjavík külvárosában lévő Snarfariba. Ezúttal a többes szám Pistit jelöli, aki bár (még) nem hajós, de jó pajtás és amolyan ezermesterként sok mindenhez ért. Főként az elektronikai szerelésekhez, és ez rendkívül fontos a hajón. „MAIA” – jó kislányként várt bennünket, a tél egészen kevés kárt tett benne. A hibát elsőre észre se vettem, csak akkor fogtam gyanút, amikor Pisti egy távolabb heverő nagy plexi lapra mutatva megkérdezte: ez nem a Te hajódról való ? Hááát.... dehogynem. Gyorsan odatámasztottuk az idő vasfogától féllábúvá vált falétrát és felmáztam a deckre. A kilátás szép volt. A látott eredmény már nem annyira. A sprayhood szerepét betöltő nagy, szélvédő szerű polikarbonát lemez ugyanis ketté törött. Szerencsére pótolható, és ha bele gondolok, hogy a közelben lévő másik kikötőben ezen a télen négy hajót bakostól feldöntött a szél, akkor már egész szerencsésnek éreztem magam.

A következő napokban a hajó karbantartása és fejlesztése volt a középpontban, így a szokásos festéseken túl került a hajóra AIS jeladótól új mentőtutajig sok minden. Szombaton azért régi szokásunkat felelevenítve elmentünk a helyi uszodába, és még egy kis városi csavargásra is jutott időnk.

Snarfariban most is kedves vendégként fogadtak. Ugyan eleinte szinte mindenki azt hitte, hogy mi vagyunk a kanadai hajósok, ám később valamelyest tisztult a kép. Nagyon segítőkészek voltak, így azután semminek a beszerzése, pótlása nem okozott gondot. Mondjuk azt nem nagyon értették, hogy miért kukorékolunk éjnek éjadán, de itt ebben az évszakban egyszerűen nem sötétedik be. Olyannyira, hogy ha nincs felhő az égen, akkor akár olvasni is lehet a szabadban. A hajó vízre került pénteken, de nekünk volt még néhány napnyi feladatunk. Egyik este, kihasználva a dagályt kihajóztunk egy körre. Huhh.... de jó érzés volt ! Arcunk kipirosodott a szélből, és a kedvünk is rögtön sokkal jobb lett.

Polikarbonát szélvédőnk szerdára készült el, így mi csütörtök reggel búcsúztunk el vendéglátóinktól.

Takk Fyir Snarfari ! - azaz - Köszönjük Snarfari !

Emlékünket még egy darabig életben tartja az a négy „Thank you for your hospitalyty. Balaton Family,, feliratú bögre amit nekik hoztunk ajándékba, de a balatoni hajósoknak igyekezniük kell, ha fenn akarják tartani Snarfariban a magyar vitorlázásról kialakult kedvező képet.

